

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952¹

פרק ראשון: רשות כניסה וישיבה

1. הוראות כלליות [תיקון: תשכ"ו]

(א) מי שאיננו אזרח ישראלי, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרת עולה או על פי אשרה לפי חוק זה.

(ב) מי שאיננו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.

2. סוגי אשרות ורשיונות ישיבה [תיקון: תש"ס, תשס"א(3), תשס"ג]

(א) שר הפנים רשאי לתת –

(1) אשרה ורשיון לישיבת מעבר - עד לחמישה ימים ;

(2) אשרה ורשיון לישיבת ביקור - עד לשלושה חדשים ;

(3) אשרה ורשיון לישיבת ארעי - עד לשלוש שנים ;

(4) אשרה ורשיון לישיבת קבע.

(5) רישיון זמני לישיבת ביקור למי שנמצא בישראל בלי רישיון ישיבה וניתן עליו צו הרחקה - עד ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה.

(ב) אשרה ורישיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור יכול שיינתנו לקבוצת בני אדם בצוותא.

(ג) אשרה ורשיון ישיבה לעובד זר כהגדרתו בפרק ד' 1 בחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991² (בחוק זה - חוק עובדים זרים), יינתן בהסכמת שר העבודה והרווחה או מי שהוא הסמיך לכך ורשאים שר הפנים ושר העבודה והרווחה להחליט כי על עובדים זרים בתפקידים מסוימים או על סוגי עובדים שקבעו, מתן אשרה או רשיון ישיבה אינו טעון הסכמה כאמור;

3. הארכת אשרות ורישיונות ישיבה לעובד זר, והגבלת מתן אשרות ורישיונות חוזרים [תיקון:

תשס"ג(2), תשס"ד(2)]

(א) על אף הוראות סעיף 2(3) רשאי שר הפנים להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לתקופות שלא יעלו, יחד, על חמש שנים, ובלבד שתקופת ההארכה הראשונה לא תעלה על שנתיים ושכל אחת מתקופות ההארכה שלאחריה לא תעלה על שנה אחת.

(ב) הוארך לפי הוראות סעיף קטן (א) רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לשם העסקתו במתן טיפול סיעודי, לתקופה כוללת של חמש שנים (בסעיף קטן זה - תקופת ההארכה הכוללת), רשאי שר הפנים להאריך את הרישיון לשם המשך העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, בהתקיים התנאים המפורטים להלן:

(1) העובד הזר הועסק במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, ברציפות, במשך השנה

שבתכוף לפני תום תקופת ההארכה הכוללת;

(2) גורם מוסמך שאינו מועסק ואינו בעל ענין בחברה העוסקת בתיווך עובדים זרים או בהעסקתם, נתן, לאחר שנפגש עם המטופל כמקום מגוריו, חוות דעת בכתב בדרך שקבע השר, כי הפסקת העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל תגרום לפגיעה קשה במטופל; בפסקה זו, "הגורם המוסמך" - עובד סוציאלי בעל כישורים כפי שקבע שר הפנים, רופא או אח מוסמך.

(ג) פקע תוקפו של רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר, לא יינתנו לאותו עובד זר אשרה ורישיון חדשים לישיבת ביקור לפי הוראות סעיף 2(א)(2) לשם העסקתו בישראל, לתקופה המסתיימת לאחר תום חמש שנים ושלושה חודשים מיום שניתנו לו אשרה ורישיון כאמור, לראשונה, ולגבי עובד זר שמתקיימות לגביו הוראות סעיף קטן (ב) - לאחר שחדל לעסוק בטיפול באותו מטופל, ולא יוארך לפי הוראות סעיף זה, לתקופה המסתיימת כאמור, רישיון חדש לישיבת ביקור שניתן לו.

(ג1) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשאי שר הפנים להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתנה לעובד זר, או להעניק לעובד זר אשרה ורישיון חדשים, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, אם נתקיימו נסיבות מיוחדות וחריגות של תרומה של העובד הזר לכלכלה, למשק או לחברה, שקבע שר הפנים בהתייעצות עם שר האוצר ובהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

(ד) בסעיף זה, "עובד זר" - כהגדרתו בפרק ד'1 לחוק עובדים זרים.

3. הארכת אשרות ורישיונות ישיבה

שר הפנים רשאי להאריך –

- (1) רישיון לישיבת מעבר, ובלבד שסך-כל תקופות ההארכה לא תעלה על עשרה ימים ;
- (2) רישיון לישיבת ביקור, ובלבד שסך-כל תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים ;
- (3) רישיון לישיבת ארעי, ובלבד שתקופת כל ההארכה לא תעלה על שנתיים.

4. החלפת רישיונות ישיבה

שר הפנים רשאי להחליף רישיון ישיבה מסוג קצר יותר ברישיון ישיבה מסוג ארוך יותר או ברישיון לישיבת קבע.

5. אשרות חוזר

שר הפנים רשאי לתת אשרת חוזר למי שרשאי לשבת בישראל לישיבת קבע והוא –

- (1) רוצה לצאת את ישראל על מנת לחזור אליה ; או
- (2) נמצא בחוץ לארץ ורוצה לחזור לישראל.

6. קביעת תנאים [תיקון: תשס"א(3)]

שר הפנים רשאי –

- (1) לקבוע תנאים למתן אשרה או רישיון ישיבה ולהארכה או החלפה של רישיון ישיבה, לרבות קביעת המצאת עירבון כספי, ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת להבטחת תנאים כאמור, ודרכי מימושה או חילוטה של הערובה;

(2) לקבוע באשרה או ברשיון ישיבה תנאים שקיומם יהיה תנאי לתקפם של האשרה או של רשיון הישיבה.

7 תחנות גבול [תיקון: תשכ"ו, תשס"א]

לא ייכנס אדם לישראל, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאיננו אזרח ישראלי, אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפני קצין בקורת הגבולות או בקר גבולות והציג לפניו דרכון או תעודת מעבר בני-תוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהוראות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו.

8. בקורת הגבולות [תיקון: תשס"א]

(א) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים למסור לקצין בקורת הגבולות או לבקר הגבולות, לפי דרישתו, את רשימת האנשים הנמצאים באותו כלי-הסעה, לרבות העובדים בו; הרשימה תפרט את הפרטים שקבע שר הפנים בתקנות לפי חוק זה.

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להיכנס לכל כלי-הסעה שבא לישראל, ולערוך בו בקורת; וכל אדם הנמצא בו, לרבות כל עובד בו, חייבים להראות לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את המסמכים ולתת לו את הידיעות הנוגעות לביצועו של חוק זה.

9. בדיקת רשות הכניסה

מי שבא לישראל ורוצה להיכנס אליה, רשאי קצין בקורת הגבולות לעכב את כניסתו עד לבירור אם רשאי הוא להיכנס, ולהורות מקום ששם יימצא עד גמר הבירור או עד ליציאתו מישראל.

10. הרחקת מי שאינו רשאי להיכנס

(א) מי שבא לישראל ונמצא שאינו רשאי להיכנס אליה, רשאי שר הפנים להרחיקו מישראל.
(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להחזיק אדם כזה במקום ובאופן שקבע שר הפנים עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה.

(ג) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים, לפי דרישת קצין בקורת הגבולות, להסיע מישראל כל אדם שבא באותו כלי-הסעה על מנת להיכנס לישראל ונמצא שאינו רשאי לכך.

10א. תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר [תיקון: תש"ס]

(א) לא יינתן רשיון ולא תינתן אשרה לעובד זר לפי סעיף 2 אלא אם כן הומצא אישור רפואי כמשמעותו בסעיף 1ב לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991, ושולמו האגרות לפי סעיף 1א לחוק האמור.

(ב) שר הפנים רשאי לפטור עובד זר מהמצאת אישור רפואי; פטור לפי סעיף זה יכול שיהיה אישי או לסוגי עובדים זרים ובלבד שפטור לגבי סוגי עובדים זרים יינתן בהתייעצות עם שר הבריאות ועם שר העבודה והרווחה;

פרק שלישי : ביטול אשרות ועבירות

[תיקון: תשס"א(3)]

11. ביטול אשרות וכו' [תיקון: תש"מ]

(א) שר הפנים רשאי לפי שיקול דעתו –

(1) לבטל אשרה שניתנה לפי חוק זה, בין לפני בואו של בעל האשרה לישראל ובין בשעת בואו ;

(2) לבטל רשיון ישיבה שניתן לפי חוק זה.

(ב) שר הפנים רשאי, בהחלטה מנומקת, לבטל אשרת עולה ותעודת עולה שניתנו לפי חוק השבות, תש"י-1950³, אם הושגו על ידי מתן ידיעות כוזבות.

12. בירות [תיקון: תשמ"ה]

העושה אחת מאלה:

(1) נכנס לישראל, או יושב בה, בניגוד לחוק ;

(2) נותן ידיעה כוזבת כדי להשיג, לעצמו או לאחר, אשרה לישראל או רשיון לישיבה בה;

(3) מפר תנאי מהתנאים שנקבעו באשרתו או ברשיון הישיבה שניתנו לו לפי חוק זה;

(4) עובר על הוראה אחרת של חוק זה או של תקנות שהותקנו על פיו, דינו - מאסר שנה.

12א. הלנה העסקה והסעה שלא כדין [תיקון: תשנ"ו]

(א) מי שהעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או סייע, בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, דינו, על אף האמור בכל חיקוק - מאסר שנתיים או קנס.

(ב) מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, וכן מתווך כוח אדם שתיווך בקשר להעסקתו של עובד כאמור, דינו, על אף האמור בכל חיקוק - מאסר שנתיים או קנס.

(ג) (1) המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁴ (להלן - חוק העונשין);

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו על המסיע כאמור באותה פסקה, באוטובוס ציבורי, בקו שירות; לענין זה, "אוטובוס ציבורי" ו"קו שירות" - כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת התעבורה⁵;

(ג1) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) או (ג5), רשאי הוא למסור לנהג הרכב שבו נעברה העבירה או לבעל הרכב כאמור הודעה האוסרת את השימוש ברכב לתקופה של שלושים ימים וליטול את רשיון הרכב לאותה תקופה; בהודעה תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת הרשיון.

(ג2) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5) יורה בצו, נוסף על כל עונש אחר, על איסור השימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה של שישה חודשים (להלן - צו איסור שימוש), אלא אם כן ראה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי יש לאסור את

- השימוש ברכב לתקופה קצרה יותר; בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את מקום העמדת הרכב בתקופת איסור השימוש.;
- (3ג) על איסור שימוש ברכב לפי סעיפים קטנים (1ג) ו-(2ג) יחולו ההוראות האלה לפי פקודת התעבורה, בהתאמה ובשינויים המחוייבים:
- (1) סעיף 57א(ב)(2) ו-(3) בשינוי זה: במקום "בפסקאות (1) ו-(2)" יבוא "בפסקה (2)";
- (2) סעיף 57א(ג), (ד) ו-(ו);
- (3) סעיפים 57א(ה) 57ב, 57ג(ב) עד (ו) ו-57ד עד 57ז, בשינויים אלה:
- (א) בסעיף 57א(ה)(2), במקום "הובלת המטען כאמור בסעיף קטן (א)(1)" יבוא "עבירה לפי סעיף קטן (ג) או סעיף קטן (5ג)";
- (ב) בסעיף 57ב, במקום "מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "מבית משפט השלום";
- (ג) בוטל.
- (ד) בסעיף 57ד, במקום "בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "בית משפט השלום".
- (4ג) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (5ג) יורה על פסילת הנידון מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שישה חודשים, ואולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.
- (5ג) המרשה לתושב זר שאינו רשאי לנהוג ברכב בישראל, לנהוג ברכב הרשום בישראל, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין.;
- (ד) (1) מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים קטנים (א), (ב), (ג) או (5ג), והוכחה מודעותו לכך שהלן, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי הענין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:
- (א) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין או, לענין עבירה לפי סעיף קטן (5ג), מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;
- (ב) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לענין עבירה לפי סעיף קטן (5ג), בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל.
- (2) מסיע במונית, כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת התעבורה⁶, רשאי לדרוש מנוסע מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, ותהא זו סיבה סבירה לסרב להסיע נוסע או מטענו בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, אם הנוסע לא הציג לפני המסיע במונית מסמכים כאמור.

(3) הוראות סעיף קטן זה יחולו, לגבי מסיע, רק על נסיעה שנערכה, כולה או חלקה, בשטח שגבולותיו הם בין הקו הכחול לבין הקו השחור, כמסומן בתוספת לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996⁷, ובכלל זה בכבישים המפורטים באותה תוספת.

(1ד) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) או (ג5), ברכב של תאגיד, ובידי עובד של התאגיד, חזקה היא כי העובד הסיע את התושב הזר כשלוחו של התאגיד, אלא אם כן הוכח אחרת.

(2ד) אדם שהורשע בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5), ושבתוך שלוש שנים מיום הרשעתו הורשע באחת העבירות כאמור (להלן -עבירה נוספת) יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) בית המשפט אשר הרשיע אותו בעבירה הנוספת יורה על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע, ואולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, שלא לעשות כן; החליט שלא לחלט את הרכב יחולו הוראות סעיף קטן (2ג);

(2) בית המשפט שהרשיע אותו בעבירה הנוספת יורה על פסילתו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים, ואולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילתו לתקופה קצרה יותר.

(3ד) (1) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובתו האמורה, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין;

(2) נעברה העבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי פסקה (1) אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה;

(ה) לענין סעיף זה וסעיף 1א12 -

"אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה;

"תושב זר" - תושב האזור וכן כל אדם שנכנס לישראל דרך האזור, למעט ישראלי, כמשמעותו בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967.

"מעביד" ו"מתווך כוח אדם" - כמשמעותם בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991.

[הערה: סעיף 1א12 לעיל יעמוד בתוקף עד ליום 31/3/08 (ר' תיקון תשס"ז לתיקון תשנ"ו)]

1א12. סדרי דין מיוחדים [תיקון: תשנ"ו]

(א) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁸ (בחוק זה - חוק סדר הדין הפלילי), ופקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁹ (בחוק זה - פקודת סדר הדין הפלילי), יחולו על תושב זר החשוד בעבירה לפי סעיף 12(1) בשינויים אלה:

(1) על אף הוראות סעיף 128 לחוק סדר הדין הפלילי, יחולו הוראות סעיף 130 שבו גם על נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ובלבד שבהזמנה למשפט הוזרר כי בית המשפט יהיה רשאי לדונו שלא בפניו ולהורות על חילוט רכב שנתפס לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, אם לא יתייצב;

(2) לענין פקודת סדר הדין הפלילי –

(א) נתפס רכב שהכניס לישראל תושב זר השוהה שלא כדין בישראל, לא יורה בית המשפט על החזרת הרכב לפי סעיף 34 שבה, לפני תום ההליכים, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו;

(ב) על אף הוראות סעיף 39 שבה, בית המשפט שהרשיע תושב זר בעבירה לפי סעיף 12(1), יורה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שנתפס לפי סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי אף אם לא התייצב למשפטו, אלא אם כן החליט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לעשות כן;

(ג) בית המשפט לא יחלט רכב כאמור בפסקת משנה (ב) אם מי שהורשע אינו בעליו של הרכב, אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) ניתנה הזדמנות לבעל הרכב לטעון את טענותיו;

(2) בעל הרכב לא הוכיח כי הרכב נלקח ממנו על ידי התושב הזר בלי ידיעתו או בלי הסכמתו, או כי לא ידע, בעת מסירת הרכב לתושב הזר, שהוא ינהג בו בישראל שלא כדין;

(ד) בית המשפט לא יורה על חילוט רכב לפי פסקאות משנה (ב) או (ג), אלא אם כן שוכנע כי לא נמנע מהנאשם ומבעל הרכב להיכנס לישראל ולהתייצב למשפט.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת המכס¹⁰, לענין תפיסה וחילוט רכב.

[הערה: סעיף 12א לעיל יעמוד בתוקף עד ליום 31/3/08 (ר' תיקון תשס"ז לתיקון תשנ"ו)]

12ב. עבירה מינהלית [תיקון: תשנ"ו]

בוטל.

[הערה: סעיף 12ב לעיל יעמוד בתוקף עד ליום 31/3/08 (ר' תיקון תשס"ז לתיקון תשנ"ו)]

12ג. פיקוח [תיקון: תשנ"ו]

הוראות הסעיפים 74 עד 76 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959¹¹, והוראות סעיף 6 בחוק עובדים זרים יחולו גם לגבי פיקוח של משרד העבודה והרווחה לענין סעיפים 12א(א) ו-12ב(ב).
[הערה: סעיף 12ג לעיל יעמוד בתוקף עד ליום 31/3/08 (ר' תיקון תשס"ז לתיקון תשנ"ו)]

12ד. ביצוע [תיקון: תשנ"ו]

על אף הוראות סעיף 15 וכל חוק אחר, השר לבטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיפים 12א, ובנוסף, ובנפרד שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע סעיפים 12א(א) ו-12ב(ב), לענין עבירות שעבר מעביד או מתווך כוח אדם.
[הערה: סעיף 12ד לעיל יעמוד בתוקף עד ליום 31/3/08 (ר' תיקון תשס"ז לתיקון תשנ"ו)]

פרק רביעי: הרחקה ומשמורת

סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה

[תיקון: תשס"א(3)]

13. הרחקה מישראל [תיקון: תשמ"ה, תשס"א(3), תשס"ה]

(א) מי שאינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, התשי"ז-1950¹², ונמצא בישראל, בלי רישיון ישיבה (בחוק זה - שוהה שלא כדין), יורחק מישראל בהקדם האפשרי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן.

(ב) הרחקתו מישראל של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו הרחקה שניתן עליו בידי שר הפנים; בצו הרחקה ניתן לקבוע כי הוצאות ההרחקה, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת (בפרק זה - הוצאות ההרחקה), יחולו על האדם שעליו ניתן הצו או על המעביד שהעסיק אותו בישראל בלא היתר מאת שר הפנים או תוך הפרת תנאי ההיתר ובלבד שלא תעוכב הרחקתו של שוהה שלא כדין רק מהטעם שאין בידו לשאת בהוצאות ההרחקה.

(1) (1) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על האדם שעליו ניתן הצו, ואותו אדם המציא ערובה לפי הוראות פרק זה, או שהפקיד סכום כסף בהיותו מוחזק במשמורת או במשמורת זמנית, אף אם הסכום האמור אינו ערובה, ניתן לגבות את הוצאות ההרחקה מן הערובה או מתוך סכום הכסף שהופקד כאמור, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים.

(2) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על המעביד - רשאים הממונה, כהגדרתו בחוק עובדים זרים, וכן עובד המדינה שהממונה הסמיכו לכך, לגבות את הוצאות ההרחקה מאותו מעביד, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים, ורשאי הממונה, כל עוד לא שילם המעביד את הוצאות ההרחקה במלואן, לסרב להעניק

לאותו מעביד היתר להעסקת עובד זר לפי פרק ד'1 לחוק עובדים זרים, מטעם זה בלבד.

(3) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על ההוראות לפי סעיף 14.14:"

(ג) מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו.
(ד) מי שניתן עליו צו הרחקה יימסר לו הצו בכתב והוא לא יורחק לפני תום שלושה ימים ממוסירת הצו לידי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן; ואולם רשאי ממונה ביקורת הגבולות, לפי בקשתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לדחות את ההרחקה לתקופה קצרה הכרחית, שלא תעלה על 14 ימים, לשם טיפול בעניניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו; ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו מטעמים הומניטריים מיוחדים; תקופת הדחיה לא תבוא במנין הימים לפי סעיף 13(א)4.

[הערה : דין צו גירוש והחלטה בדבר מעצר שניתנו לפי סעיף 13 שהיה בתוקף ערב כניסתו לתוקף של הסעיף לעיל (ביום 7/11/01), כדין צו הרחקה וצו משמורת, בהתאמה, שניתנו לפי פרק ארבע לחוק

ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 9), התשס"א-2001 (ס"ח 1804, עמ' 502)]

13.א. משמורת [תיקון: תשס"א(3)]

(א) בפרק זה -

"משמורת" - מעצר אדם לצורך החזקתו במקום משמורת לפי הוראות חוק זה;
"מקום משמורת" - כל אחד מאלה: מקום לפי חוק זה, שקבעו בצו שר הפנים והשר לביטחון הפנים (בחוק זה - מקום משמורת מיוחד); בית סוהר כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971¹³, מקום מעצר לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996¹⁴ (בחוק זה - חוק המעצרים), וכן מקום אחר שנקבע בצו הרחקה ככל שהדבר נדרש בנסיבות הענין.

(ב) שוהה שלא כדין יוחזק במשמורת עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה, אלא אם כן שוחרר בעירבון כספי, בערבות בנקאית או בערובה מתאימה אחרת (בפרק זה - ערובה), לפי הוראות פרק זה; חזקה כי אדם שוהה בישראל שלא כדין אם אין בידו להציג רישיון ישיבה בלא הסבר סביר.

(ג) החזקה במשמורת של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו משמורת שניתן על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) לא יינתן צו משמורת אלא לאחר שניתנה לשוהה שלא כדין הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא ניתן לאתר את השוהה שלא כדין, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להורות, שלא בפניו, על החזקתו במשמורת, ובלבד שתינתן לו הזדמנות להשמיע טענותיו לא יאוחר מ-24 שעות לאחר תחילת החזקתו במשמורת.

(ה) ניתן צו משמורת, יימסר לאדם המוחזק במשמורת, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי חוק זה, וכן על זכותו שתימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו, לעורך דין ולנציגות של מדינת אזרחותו.

13ב. משמורת זמנית [תיקון: תשס"א(3)]

(א) היה לשוטר או לפקח לפי סעיף 13ד יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה בישראל שלא כדין או שניתן עליו צו משמורת או צו החזרה למשמורת, רשאי הוא, לאחר שהזדהה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוות אליו למקום משמורת; סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הוא להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום המשמורת; שוטר יזהה עצמו לפי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971¹⁵, ופקח יזהה עצמו על ידי הצגת תעודה המעידה על הסמכתו כפקח לענין חוק זה.

(ב) הובא אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) למקום משמורת רשאי שוטר, שהמפקח הכללי למשטרת ישראל הסמיך לכך, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, להורות בכתב על החזקתו במשמורת זמנית, והוראות סעיף 13א(ה), יחולו בשינויים המחוייבים.

(ג) בלי לפגוע בהוראות סעיף 13ג, לא יוחזק אדם במשמורת זמנית למשך יותר מעשרים וארבע שעות אלא אם כן ניתן עליו צו משמורת על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) הסמכויות וההוראות הנתונות לשוטר לפי סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹⁶, לענין חיפוש על גופו של עצור יהיו נתונות לשוטר ולפקח לענין חיפוש על גופו של אדם המוחזק במשמורת, בשינויים המחוייבים.

13ג. מועד למתן החלטה [תיקון: תשס"א(3)]

החלטה לענין החזקה במשמורת או שחרור בערובה של שוהה שלא כדין תינתן לא יאחר מעשרים וארבע שעות ממועד תחילת החזקתו במשמורת, אלא אם כן נמנע הדבר בשל הצורך לקבוע את זהותו של השוהה שלא כדין, או מטעם עניני אחר, והוא הדין באשר למתן צו הרחקה.

13ד. מינוי פקחים [תיקון: תשס"א(3)]

(א) שר הפנים רשאי למנות פקחים לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר בהסכמת השר הממונה על המשרד (בחוק זה - פקח); הודעה על מינוי פקח תפורסם ברשומות.

(ב) לא יתמנה פקח כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שניים אלה:

(1) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר

לביטחון הפנים;

(2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת

למינויו מטעמים של ביטחון הציבור.

13ה. סמכויות אכיפה [תיקון: תשס"א(3), תשס"ג, תשס"ז]

- (א) לשם ביצוע הוראות פרק זה, רשאי פקח או שוטר -
- (1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון ישיבה לפי חוק זה, לזהות את עצמו ולהציג לפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;
- (2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט למקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השווה שלא כדין בישראל כדי לערוך בדיקה בענין.
- (ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי פקח או שוטר, לפי הענין, לתפוס כל מסמך הקשור לעבירה כאמור.
- (ג) שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת פקח או שוטר, ליתן צו המתיר לפקח או לשוטר להיכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך בדיקה לענין קיום הוראות חוק זה, כאמור בסעיף קטן (א), אם ראה כי התקיים אחד מאלה:
- (1) יש יסוד סביר לחשד כי נמצא בו אדם השווה שלא כדין בישראל;
- (2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו בישראל מחייבת רישיון שהייה לפי חוק זה, והפקח או השוטר ביקשו רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בענין ובקשתם לא נענתה;
- (ד) כניסה לפי סעיף זה תיעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי הענין, זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים - הציג לפניו את צו בית המשפט לפי סעיף קטן (ג); לא איפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאים הם להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירוהו על כך.
- (ה) המפקח הכללי של המשטרה יקבע בנוהל את דרכי פעולתה של המשטרה לפי סעיף זה; הנוהל האמור יפורסם באתר האינטרנט של המשטרה.

[הערה:

- (1) נוהל ראשון לפי פסקה (ה) לעיל יובא לאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת בתוך שלושה חודשים מיום 19/11/06.
- (2) נוהל המשטרה לענין פעולתה לפי סעיף 13ה לעיל, כנוסחו עד ליום 19/11/06, יעמוד בתוקפו עד לאישור נוהל כאמור בסעיף קטן (א).
- (ר' תיקון תשס"ז, ס' 2)

13ו. שחרור בערובה [תיקון: תשס"א(3), תשס"ה]

- (א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לשחרר בערובה שווה שלא כדין בהתאם להוראות סעיף זה; לא ישוחרר בערובה שווה שלא כדין אלא אם כן התקיים בו אחד מאלה:
- (1) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי שהייתו הבלתי חוקית יסודה בטעות או בתקלה שבתום לב, וכי יצא מישראל במועד שקבע לו;

- (2) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי יצא מישראל בעצמו בתוך מועד שנקבע לו, וכי לא יהיו; קושי באיתורו אם לא יצא בעצמו במועד שנקבע;
- (3) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב החזקה במשמורת ייוותר קטין בלא השגחה;
- (4) הוא שוהה במשמורת יותר מ-60 ימים ברציפות.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ישוחרר בערובה שוהה שלא כדין אם התקיים אחד מאלה:
- (1) הרחקתו מישראל נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לענין הבהרת זהותו או להסדרת הליכי הרחקתו מישראל;
- (2) יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאות הציבור; אלא אם כן מתקיים בו האמור ברישה לפסקה (3) לסעיף קטן (א), ואין דרך אחרת למנוע את הנזק לבריאותו.
- (ג) שחרור ממשמורת יותנה בתנאים שנקבע ממונה ביקורת הגבולות, לרבות בערובה, לשם הבטחת התייצבותו של השוהה שלא כדין לצורך יציאתו מישראל או הרחקתו ממנה במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי חוק זה; ממונה ביקורת הגבולות רשאי, בכל עת, לעיין מחדש בתנאי הערובה אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממתן ההחלטה על השחרור בערובה.
- (ד) שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה ממשמורת ייתן לו שר הפנים רישיון זמני לישיבת ביקור לפי סעיף 2(א)(5) לתקופת השחרור בערובה; תוקף הרישיון הזמני כאמור מותנה בקיום התנאים לשחרור בערובה.
- (ה) ביקש ערב לבטל ערובה שנתן רשאי ממונה ביקורת הגבולות להיעתר לבקשה או לסרב לה, ובלבד שבהחלטתו יהיה כדי להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין על ידי ערובה אחרת; לא ניתן להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין בהמצאת ערובה אחרת, יוחזר השוהה שלא כדין למשמורת.
- (ו) יצא השוהה שלא כדין מישראל או הורחק ממנה במועד שנקבע, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר העירבון הכספי, הכל לפי הענין. ובכפוף להוראות סעיף 13(ב1);

13. החזרה למשמורת וחילוט ערבות [תיקון: תשס"א(3)]

- (א) נוכח ממונה ביקורת הגבולות כי שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה הפר או עומד להפר תנאי מתנאי שחרורו בערובה, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו למשמורת, וכן רשאי הוא להורות על חילוט או מימוש הערובה.

(ב) לא תינתן הוראה על חילוט או מימוש הערובה כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה הזדמנות לשוהה שלא כדין או לערב, לפי הענין, להשמיע את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.

13ח. תנאי משמורת [תיקון: תשס"א(3)]

- (א) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם, בהתחשב בנסיבות הענין לרבות משך החזקתו במשמורת, כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.
- (ב) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתא נפרד מאסירים ומעצורים פליליים.
- (ג) הוראות סעיף 9(ב) לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.
- (ד) הוראות סעיף 10 לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.
- (ה) השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר הפנים, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע בכפוף להוראות סעיף קטן (א), הוראות אחרות לענין תנאי החזקה במקום משמורת מיוחד, לרבות לענין תנאי החזקה של משפחות וילדים.
- (ו) עיקר זכויות השוהים שלא כדין וחובותיהם במקום המשמורת יפורסמו במקום בולט במקום המשמורת בעברית ובאנגלית.

13ט. סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי

על אף הוראות סעיף 1(ג) לחוק המעצרים, לא יחולו הוראותיו של החוק האמור בכל הנוגע להליכים ולסמכויות לפי חוק זה אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.

13י. הוצאה מישראל [תיקון: תשנ"ה, תשנ"ו, תשס"א(3), תשס"ד]

(א) בסעיף זה -

- "שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;
- "ההסכם" - הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בושינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;
- "אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה למעט שטחי המועצה הפלסטינית;
- "שטחי המועצה הפלסטינית" - השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם;
- "קצין משטרה" - קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של המשטרה לצורך סעיף זה;
- "היתר" - כמשמעותו בצו לענין כניסת תושבי אזור או שטחי המועצה הפלסטינית לישראל, המתוקן לפי סעיף 17(ב).

- (ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראלים (להלן - תושב) השוהה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.
- (ג) לא יחליט קצין משטרה על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את טענותיו; קצין המשטרה יערוך דו"ח בכתב שבו יפורטו טענות התושב ונימוקי ההחלטה.
- (ד) ההחלטה בדבר הוצאתו מישראל של תושב תשמש אסמכתה להחזקתו במעצר עד להוצאתו, לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים; קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על שלושה ימים נוספים

סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין

[תיקון: תשס"א(3)]

13יא. בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין [תיקון: תשס"א(3)]

- (א) שר המשפטים, לפי הצעת שר הפנים, ימנה בית דין, אחד או יותר, של דן יחיד, לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין לפי חוק זה (בפרק זה - בית הדין).
- (ב) שיר להתמנות לבית הדין אדם הכשיר להיות שופט בית משפט השלום והבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה.
- (ג) מינויו של בית הדין יהיה לתקופת כהונה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותו באותה הדרך.

13יב. תפקידי בית הדין [תיקון: תשס"א(3)]

בית הדין יקיים ביקורת שיפוטית על החלטות בדבר החזקת שוהה שלא כדין במשמורת, לרבות לענין שחרור בערובה ולענין התמשכות ההחזקה במשמורת בשל עיכוב בביצוע צו הרחקה.

13יג. אי תלות [תיקון: תשס"א(3)]

בקיום תפקידיו אין מרות על בית הדין זולת מרותו של הדין.

13יד. הבאה לפני בית הדין [תיקון: תשס"א(3)]

- (א) מוחזק במשמורת יובא לפני בית הדין בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום 14 ימים מיום תחילת החזקתו, אלא אם כן הובא לפני בית הדין קודם לכן עקב פניה לפי סעיף 13יז.
- (ב) שוהה שלא כדין שהוחזר למשמורת לפי סעיף 13ז, יובא לפני בית הדין בהקדם ולא יאוחר מ-72 שעות לאחר החזרתו למשמורת.
- (ג) חל היום האחרון להבאת המוחזק לפני בית הדין ביום מנוחה, כהגדרתו בסעיף 8א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ה-1948¹⁷, יובא המוחזק לפני בית הדין לפני יום המנוחה.
- (ד) לא הובא המוחזק במשמורת בתוך המועד האמור לפני בית הדין, יורה ממונה ביקורת הגבולות על שחרורו ממשמורת,

13טו. סמכויות בית הדין [תיקון: תשס"א(3)]

(א) בית הדין רשאי -

(1) לאשר את צו המשמורת, בשינויים או בלא שינויים ורשאי הוא להורות כי ענינו של המוחזק במשמורת יובא לפניו לבחינה נוספת בהתקיים תנאים שקבע או בתוך פרק זמן שקבע, ובלבד שפרק הזמן עד לקיום הבחינה הנוספת לא יעלה על 30 ימים.

(2) לבטל את צו המשמורת ולהורות על שחרורו בערובה של המוחזק, אם שוכנע כי התקיימו בו התנאים לשחרור בערובה לפי סעיף 113, וכפוף לסייגים הקבועים בו.

(3) להורות על שחרורו בערובה של המוחזק במשמורת בתום פרק זמן שקבע, אם לא הורחק מ ישראל קודם לכן, אם שוכנע כי הרחקת המוחזק מ ישראל מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו ההרחקה בתוך פרק הזמן שקבע, ובלבד שלא ישוחרר המוחזק אם יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאותו.

(4) להורות על שינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113 ו(ג), וכן על חילוט ערבות עקב הפרת תנאי שחרור בערובה.

(ב) הוראות סעיף 113 ו(ד) יחולו גם על שחרור בערובה לפי צו בית הדין. (ג) החלטת בית הדין תכלול את עיקרי טענות הצדדים, תהיה מנומקת ובכתב, ותימסר לשוהה שלא כדין בו במקום, במידת האפשר; ראה בית הדין צורך בבירור נוסף יורה על הבאת המוחזק במשמורת לפניו במועד שיקבע.

13טז. עיון חוזר [תיקון: תשס"א(3)]

ממונה ביקורת הגבולות רשאי לפנות לבית הדין בבקשה להורות על החזרה למשמורת של שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה לפי החלטת בית הדין, או על קביעת תנאי שחרור נוספים או שונים, אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממועד החלטת בית הדין; אין בהוראה זו כדי לפגוע בסמכויות ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף 113ז.

13יז. פניה לבית הדין בכל עת [תיקון: תשס"א(3)]

(א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות מיוזמתו לבית הדין בכל עת בבקשה לבחינת ענינו, וכן רשאי הוא לפנות לבית הדין בבקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות ממועד ההחלטה הקודמת של בית הדין.

(ב) משוחרר בערובה רשאי לפנות בכל עת לבית הדין בבקשה לשינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113 ו(ג).

13יח. מקום הדיון [תיקון: תשס"א(3)]

בית הדין יקיים את דיוניו במקום המשמורת שבו מצוי המוחזק, ורשאי הוא לקיים דיון במקום אחר, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון.

13. סדרי דיון, ראיות וסמכויות עזר [תיקון: תשס"א(3)]

- (א) בית הדין יקבע את סדרי עבודתו ודיוניו במידה שלא נקבעו לפי חוק זה.
- (ב) בית הדין לא יהיה קשור בדיני הראיות, ורשאי הוא, בין השאר, לעיין בחומר ראיות, שגילוי עולל לפגוע בביטחון המדינה או בשלום הציבור, שלא במעמד המוחזק במשמורת, והוראות סעיפים 44 עד 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹⁸, לא יחולו.
- (ג) לבית הדין יהיו הסמכויות לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968¹⁹, בשינויים המחויבים לפי הענין.

13.כ. נוכחות בדיון [תיקון: תשס"א(3)]

שוהה שלא כדין המוחזק במשמורת או משוחרר בערובה רשאי להיות נוכח בכל הליך בענינו לפני בית הדין, כפוף לאמור בסעיף 13(ב), אלא אם כן לא ניתן לאתרו במאמץ סביר, וכן רשאי הוא להיות מיוצג בלא תמורה על ידי נציג שאינו עורך דין.

13.כא. ערעור ועתירה מינהליים [תיקון: תשס"ה(2)]

- (א) החלטת בית הדין נתונה לערעור לפני בית משפט לענינים מינהליים.
- (ב) הוגשה עתירה לבית משפט לענינים מינהליים נגד החלטה לפי פרק זה בענין הרחקה, והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לפי סימן זה בענין המשמורת או השחרור בערובה, ידון בית המשפט במסגרת העתירה גם בענין המשמורת או השחרור בערובה, והערעור יימחק; ואולם אם טרם הגיש העותר ערעור מינהלי בענין המשמורת או השחרור בערובה יכלול גם ענינים אלה במסגרת העתירה.
- (ג) אין בהחלטת בית המשפט לענינים מינהליים, בערעור או בעתירה, כאמור בסעיף זה, כדי לגרוע מסמכות בית הדין לפי סימן זה, ואולם בכל ענין שהחליט בו בית המשפט במסגרת הערעור או העתירה לא ייזקק לו בית הדין אלא אם כן נוכח כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטת בית המשפט.

פרק חמישי: הוראות שונות

[תיקון: תשס"א(3)]

14. תקנות [תיקון: תשכ"ו, תשמ"ה, תשס"א(3), תשס"ג, תשס"ה]

שר הפנים רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר בענינים אלה:

- (1) סוגי אנשים שיהיו פסולים לקבל אשרה או רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (2) תנאים שיש לקיים לפני שתינתן אשרה או לפני שיינתן, יוארך או יוחלף רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (3) בדיקה רפואית של אנשים הנכנסים לישראל, טיפול רפואי בהם ובדיקה סניטרית וחיתוי של בגדיהם וחפציהם;
- (4) אגרות בעד מתן אשרות ורשיונות לפי חוק זה לסוגיהם והפטור מהן;

- (5) דרכי הגביה של הוצאות ההרחקה כאמור בסעיף 13(ב) ו-(ב1), לרבות החלת הוראות פקודת המסים (גביה) על גביית הוצאות ההרחקה כאמור, ולרבות קביעת הוראות לחילוט או לעיקול כספים ומיטלטלין לכיסוי הוצאות ההרחקה;
- (6) הוראות לענין הפעלת סמכויות לפי חוק זה בנוגע לעובד זר כהגדרתו בפרק ד'1 בחוק עובדים זרים, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה..
- (7) הקמתו ודרכי ניהולו של מקום משמורת מיוחד להחזקה של שוהה שלא כדין בישראל - בהסכמת השר לביטחון הפנים.
- (8) דחיית הרחקתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לשם הסדרת עניניו וזכויותיו המשפטיות בישראל - בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה.

15. ביצוע [תיקון: תשס"א]

- (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.
- (ב) שר הפנים ימנה קציני ביקורת הגבולות וממונים על ביקורת הגבולות לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר, לרבות מקרב שוטרי משטרת ישראל, בהסכמת השר הממונה על המשרד; הודעה על מינויים לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות

16. העברת סמכויות

- (א) שר הפנים רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות; הודעה על העברת סמכויות תפורסם ברשומות.
- (ב) מי שרואה עצמו נפגע על ידי החלטה לפי סעיף 11 או לפי סעיף 13 שניתנה על פי העברת סמכות מן השר, רשאי לפנות אל השר לקבלת הכרעתו הסופית.

17. פטור [תיקון: תשכ"ו]

- (א) הוראות חוק זה לא יחולו על כניסתו לישראל של מי שבא על פי אשרה דיפלומטית או אשרת שירות, ולא על ישיבתו בישראל של אדם כאמור שיש בידו דרכון חוץ דיפלומטי או דרכון שירות חוץ בני-תוקף; רשאי שר הפנים, בצו, לפטור מתחולת הוראות חוק זה בדבר כניסה לישראל וישיבה בה, סוגים נוספים של נציגי מדינות חוץ בעלי מעמד דיפלומטי או קונסולרי או ממלאי שליחות מיוחדת, בהתאם לאמנות או להסכמים בינלאומיים שישראל צד להם או בהתאם לנוהגים בינלאומיים שישראל מכירה בהם, ובלבד שאותה מדינה נוהגת כך כלפי ישראל.
- (ב) שר הפנים רשאי, אחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, בצו שיפורסם ברשומות, לפטור סוגי אנשים נוספים מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, כליל או בסייגים.
- (ג) שר הפנים רשאי להתיר לעובר אורח שהגיע לישראל באניה או באוירון, להישאר בישראל, בלי אשרה או רשיון ישיבה, עד שהאניה או האוירון יצאו מישראל.

18. תחולה והוראות מעבר [תיקון: תשכ"ו]

(א) חוק זה יחול על מי שייכנס לישראל אחרי תחילת תקפו ועל ישיבתו בישראל של אדם כזה.

(ב) מי שנכנס לישראל לפני תחילת תקפו של חוק זה, דינו יהיה כאילו חוק זה לא נתקבל אין בהוראה זו כדי למנוע את שר הפנים מליתן רשיון לישיבת קבע לאדם שנכנס כאמור, ומשניתן לו הרשיון, יחולו עליו הוראות חוק זה.

(ג) מי שהיה, ביום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947), תושב השטח שהיה לשטח ישראל, ויצא משטח זה לפני אותו תאריך, וביקש, תוך שנתיים מתחילת תקפו של חוק זה, לחזור לישראל - רשאי שר הפנים לתת לו אשרה לכך.

19. ביטול ואישור תוקף

פקודת העליה, 1941²⁰ - בטלה. תקנות העליה שבתוספת לפקודה האמורה, וכן תקנות, צווים והודעות שנעשו ואשרות, רשיונות ותעודות שניתנו לפי הפקודה האמורה, יעמדו בתקפם כאילו נעשו וניתנו לפי חוק זה.

דוד בן-גוריון ראש הממשלה	משה שפירא שר הפנים	יוסף שפרינצק יושב ראש הכנסת ממלא מקום נשיא המדינה
-----------------------------	-----------------------	---

¹ פורסם: תשי"ב, ס"ח 111 (5/9/52), עמ' 354.
*נתקבל בכנסת ביום ה' באלול תשי"ב (26 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 106 מיום א' באדר תשי"ב (27.2.52), עמ' 134. ר' חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 תיקונים:
תיקון תשכ"ו [ס"ח 479 (20/7/66), עמ' 52] נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשכ"ו (13 ביולי 1966); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 675, תשכ"ו, עמ' 48. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון), תשכ"ו-1966
תיקון תש"מ [ס"ח 984 (18/8/80), עמ' 227] נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב תש"ם (29 ביולי 1980); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1419, תש"ם, עמ' 30. ר' חוק האזרחות (תיקון מס' 4), תש"ם-1980 סעיף 15.
תיקון תשמ"ה [ס"ח 1156 (7/8/85), עמ' 213] נתקבל בכנסת ביום י"ג באב התשמ"ה (31 ביולי 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1736, התשמ"ה, עמ' 224. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 4), התשמ"ה-1985
תיקון תשנ"ה [ס"ח 1497 (28/12/94), עמ' 65] נתקבל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588. ר' חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994
תיקון תשנ"ה [ס"ח 1504 (10/2/95), עמ' 118] נתקבל בכנסת ביום ל' בשבט התשנ"ה (31 בינואר 1995); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2308, מיום ה' בחשוון התשנ"ה (10 באוקטובר 1994), עמ' 48. ר' חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), התשנ"ה-1995
תיקון תשנ"ו [ס"ח 1556 (17/1/96), עמ' 39] נתקבל בכנסת ביום כ"ד בטבת התשנ"ו (16 בינואר 1996); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2468, מיום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996), עמ' 330. ר' חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996 סעיף 16
תיקון תשנ"ו [ס"ח 1575 (14/3/96), עמ' 168] נתקבל בכנסת ביום כ"ב באדר התשנ"ו (13 במרס 1996); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2529, מיום כ' באדר התשנ"ו (11 במרס 1996), עמ' 652. ר' חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע)(הוראת שעה), תשנ"ו-1996.
תיקון לתיקון תשס"ז [ס"ח 2088 (27/3/07), עמ' 146]

תיקון תש"ס (ס"ח 1724 (10/1/00), עמ' 97] נתקבל בכנסת ביום כ"א בטבת התש"ס (30 בדצמבר 1999); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2824, מיום י"ב בטבת התש"ס (25 באוקטובר 1999), עמ' 68 ר' חוק ההסדרים במשק מדינות ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי תקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), התש"ס-2000 סעיף 23.

תיקון תש"ס (2) (ס"ח 1736 (16/4/00), עמ' 176] נתקבל בכנסת סיום ז' בניסן התש"ס (12 באפריל 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2858, מיום ו' באדר ב' התש"ס (13 במרס 2000), עמ' 325. ר' חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התש"ס-2000, סעיף 1.

תיקון תשס"א (ס"ח 1778 (13/3/01), עמ' 229] נתקבל בכנסת ביום ד' בניסן התשס"א (28 במרס 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2929, מיום א' בחשון התשס"א (30 באוקטובר 2000) עמ' 56. ר' חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), התשס"א-2001, סעיף 7.

תיקון תשס"א (2) (ס"ח 1789 (17/5/01) עמ' 382] נתקבל בכנסת ביום כ"א באייר התשס"א (14 במאי 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2995 (פורסם בטעות כ-2993), מיום כ"ג בניסן התשס"א (16 באפריל 2001), ועמ' 595 (צ"ל עמ' 603). ר' חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 6), התשס"א-2001.

תיקון תשס"א (3) (ס"ח 1804 (7/8/01) עמ' 502] נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשס"א (25 ביולי 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 293, מיום א' בחשון התשס"א (30 באוקטובר 2000), עמ' 108. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 9), התשס"א-2001.

תיקון תשס"ג (ס"ח 1882 (29/12/02), עמ' 189] התקבל בכנסת ביום י"ב בטבת התשס"ג (17 בדצמבר 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק - הממשלה 4, מיום י"ז בחשון התשס"ג (23 באוקטובר 2002), עמ' 18. ר' חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), התשס"ג-2002. ר' ס' 35.

תיקון תשס"ג (2) (ס"ח 1900 (6/8/03), עמ' 541] התקבל בכנסת ביום א' באב התשס"ג (30 ביולי 2003); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 48, מיום כ"ג בתמוז התשס"ג (23 ביולי 2003), עמ' 591. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 11), התשס"ג-2003.

תיקון תשס"ד (ס"ח 1930 (11/3/04), עמ' 312] התקבל בכנסת ביום ט"ז באדר התשס"ד (9 במרס 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 84, מיום ג' בשבט התשס"ד (26 בינואר 2004); עמ' 350. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 12), התשס"ד-2004.

תיקון תשס"ד (2) (ס"ח 1944 (20/6/04), עמ' 418] התקבל בכנסת ביום כ"ה בסיון התשס"ד (14 ביוני 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת - 41, מיום א' בניסן התשס"ד (23 במרס 2004), עמ' 74. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 13), התשס"ד-2004.

תיקון תשס"ה (ס"ח 1997 (11/4/05), עמ' 419] התקבל בכנסת ביום י"ח באדר ב' התשס"ה (29 במרס 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 143, מיום כ"ג בכסלו התשס"ה (6 בדצמבר 2004), עמ' 354. ר' חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005, סעיף 55.

תיקון תשס"ה (2) (ס"ח 2020 (8/8/05), עמ' 738] התקבל בכנסת ביום ב' בתמוז התשס"ה (27 ביולי 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 77, מיום י"א בטבת התשס"ד (5 בינואר 2004), עמ' 298. ר' חוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), התשס"ה - 2005, סעיף 25.

תיקון תשס"ז (ס"ח 2070 (19/11/06), עמ' 12] התקבל בכנסת ביום י"ז בחשון התשס"ז (8 בנובמבר 2006) הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 224, מיום י"א בכסלו התשס"ו (12 בדצמבר 2005), עמ' 192. ר' חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 16), התשס"ז - 2006.

ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התש"ס, עמ' 85.

ספר החוקים 51 מיום כ"א בתמוז תש"י (6.7.50), עמ' 159.

ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

ס"ח התשנ"ו, עמ' 168.

ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 184.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

ס"ח התש"י, עמ' 159.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

ע"ר 2, תוס' 2, עמ' 1.

דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 412.

ס"ח התשכ"ט, עמ' 28.

ספר החוקים 51 מיום כ"א בתמוז תש"י (6.7.50), עמ' 159.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20